

NAGY IMRE (ZSÖGÖDI) (1893-1976)**Faluszéle, 1928**

Olaj, vászon, 97,5x117 cm

Jelezve balra lent: Nagy Imre 1928

Kezdő ár: 5 500 000 Ft / 17 460 EUR

Becsérték: 10 000 000 – 14 000 000 Ft

Estimated value: 31 746 – 44 444 EUR

KIÁLLÍTVA ÉS REPRODUKÁLVA:

- A magyar festészet rejtőzködő csodái. Válogatás magyar magángyűjteményekből II., Mű-Terem Galéria, Budapest, 2005. szeptember 10. – október 9., 49. oldal
- Modern magyar festészet 1919-1964. Szerk.: Kieselbach Tamás, Kieselbach Galéria, Budapest, 2004., katalógus: 248. (*Erdélyi táj* címmel)

Az erdélyi születésű Nagy Imre az 1920-as évek elején a budapesti Képzőművészeti Főiskolán végezte tanulmányait, ahol Olgyai Viktor műhelyében többek között Aba-Novák Vilmos, Patkó Károly, Varga Nándor Lajos és Tarjáni Simkovics Jenő társaságában sajátította el a sokszorosító grafikai technikákat, elsősorban a rézkarolás művészetét. Ebben az időszakban készült rajzai és rézkarcai, valamint korai festményei a korszak klasszicizáló mestereinek műveihez köthetők, heroikus felfogású önarcképei, aktos kompozíciói és tájbrázolásai viszont szorosan kapcsolódnak jó barátja, Aba-Novák Vilmos alkotásaihoz.

Nagy Imre 1924-ben tért haza Zsögödre, ekkortájt egy újabb technika, a fametszés kötötte le figyelmét. Ez lett művészi kísérleteinek egyik médiuma, majd 1926-tól e műfajban elért eredményeit festészetében is hasznosította. Kompozícióit sokáig először fába metszette, s csak a grafikai változat kiérlelése után kezdett hozzá az olajkép megfestéséhez. *Faluszéle* című, 1928-as művének grafikai változatát (Falu völgyben [Zsögödi táj]) a Varga Nándor Lajos felkérésére összeállított jegyzék tanúsága szerint már egy esztendővel korábban elkészítette. A fametszetek fekete-fehér kontrasztja révén kompozícióin határozottabban bontakoztak ki a fény-árnyék ellentétek, lehetőség nyílt a részletek egyszerűsítésére és a formák összegzésére is.

Nagy Imre művészetének ihlető forrása Zsögöd és környéke lett. Az elkövetkező évtizedek folyamán képeinek főszereplőjévé vált a táj, valamint a benne élő, tevékenykedő ember. Az 1920-as évek végén készült *Faluszéle* a korai alkotások egy reprezentatív – Budapesten igen ritkán előforduló – darabja. A feszesen szerkesztett kompozíció előterében néhány egyszerű faluszéli ház – falombokkal körülvéve, melléképületekkel – került a kompozíció középpontjába.

Nagy Imre „Képszerkesztésére a rálátás a jellemző” – állapította meg László Gyula a Szépművészetben megjelent tanulmányában. Gondolatait képünkre is vonatkoztatjuk: „Alacsonyan tartott előtere mögött megnyílik a tér öle, s hátul ismét magasan állják el a horizontot a hegyek. Ez a hegyvidéki ember ősi térszemlélete, s feszülő erővel tölti meg a kép felületét. Az egymásba torkolló formákat erős szín- és vonalkülönbségekkel hangsúlyozza, ami lendületes, vastag festésmódjával együtt csak fokozza a térképzésben is érezhető drámaiságot.”

Zsákovics Ferenc

